

Skrytá síla Photoshopu

Harold Davis

Pokročilé techniky postprodukce
digitálních fotografií

Skrytá síla Photoshopu

Pokročilé techniky postprodukce
digitálních fotografií

Harold Davis

Poděkování

Zvláštní poděkování patří Nancy Aldrich-Ruenzelové, Nancy Bellové, Marku Brokeringovi, Gary Cornellovi, Tracey Croomové, Martinu Davisovi, Virginii Davisové, Rebecce Gulickové, Barbaře Hopperové, Ronně Lichtenbergové, Marcu Schotlandovi, Jefferymu Steinovi a Mattu Wagnerovi.

Věnování

Pro všechny, kteří se vydávají neprošlapanými stezkami.

Skrytá síla Photoshopu

Harold Davis

Překlad: Marcel Goliaš

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Translation © Marcel Goliaš, 2014

Authorized translation from the English language edition, entitled WAY OF THE DIGITAL PHOTOGRAPHER, THE: WALKING THE PHOTOSHOP POSTPRODUCTION PATH TO MORE CREATIVE PHOTOGRAPHY, 1st Edition by HAROLD DAVIS, published by Pearson Education, Inc, publishing as Peachpit Press, Copyright © 2014 by Harold Davis and Phyllis Davis, Photographs © by Harold Davis.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system without permission from Pearson Education, Inc. Czech language edition published by ALBATROS MEDIA a.s. Copyright © 2015.

Autorizovaný překlad z anglického jazyka publikace nazvané WAY OF THE DIGITAL PHOTOGRAPHER, THE: WALKING THE PHOTOSHOP POSTPRODUCTION PATH TO MORE CREATIVE PHOTOGRAPHY, 1st Edition by HAROLD DAVIS, vydalo nakladatelství Pearson Education Inc., publikující jako Peachpit Press, Copyright © 2014 by Harold Davis and Phyllis Davis, Photographs © by Harold Davis.

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-251-4344-5

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2014 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 19019.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

Mysl začátečníka
je plná soucitu.
– Shunryu Suzuki

- 9 Úvod**
- 19 Digitální fotografie je malba**
- 21 Všechno pěkně popořádku
- 21 Jaký fotoaparát použít
- 22 JPEG versus RAW
- 24 Předsudky ohledně Photoshopu
- 24 Photoshop CC
- 25 Ujistěte se, že se budou obrázky otevírat jako okna a nikoli záložky
- 27 Bez světla není nic vidět
- 33 Všechno začíná u vrstvy
- 43 Práce s maskami vrstev
- 44 Vytváříme hromádku vrstev
- 45 Spojení dvou expozic pomocí masky vrstvy
Skrýt vše
- 47 Spojení dvou expozic pomocí masky vrstvy
Odkrýt vše
- 51 Nástroj Štětce
- 54 Selektivní zostření
- 59 Práce s přechody
- 60 Plynulé prolnutí dvou vrstev pomocí nástroje
Přechod
- 67 Kreslení přímo na vrstvu
- 71 Úvod do režimů prolnutí
- 73 Režim prolnutí Závoj
- 80 Selektivní zesvětlení pomocí režimu Závoj
- 83 Režim prolnutí Násobit
- 87 Kategorie režimů prolnutí
- 88 Testování jednotlivých kategorií režimů prolnutí
- 91 Srovnávací prolnutí
- 97 Pracovní postup
- 102 Udělejte to na svém
- 102 iPhonu: Slow Shutter Cam
- 105 Vícenásobné zpracování souborů RAW a manuální HDR**
- 107 Vícenásobné zpracování souborů RAW
- 108 Rozšíření tonálního rozsahu pomocí vícenásobného zpracování souborů RAW
- 111 Všechny cesty vedou k Photoshopu
- 112 Selektivní úprava expozice
- 117 Manuální HDR
- 118 Focení snímků s posunutou expozicí pro manuální HDR
- 120 Ať vaše květiny provází síla
- 125 Automatický HDR
- 126 Automatizované programy HDR
- 134 Udělejte to na svém
- 134 iPhonu: PhotoForge
- 137 Vylepšení k dokonalosti**
- 139 Pracovní postup podruhé
- 140 Kontrolní bod
- 140 Pracovní postup tvůrčí fotografie
- 143 Tanec ve světle reflektorů
- 144 Proč být průměrný?
- 145 První pár: režimy prolnutí Násobit a Závoj
- 146 Druhý pár: zostření a rozostření
- 147 Třetí pár: Glamour Glow a Tonal Contrast
- 148 Druhá pomocná ruka HDR
- 149 Posouvání hranic: Pixel Bender
- 150 Další malířské filtry
- 155 Používání inverzí Lab
- 155 Diagram barevného prostoru
- 156 Jak funguje barevný model Lab
- 156 Úpravy Lab
- 156 Barva Lab ve Photoshopu
- 167 Černá a bílá
- 175 Pozadí a textury
- 176 Prolnutí pozadí s obrázkem
- 178 Změna scény pomocí textur
- 184 Udělejte to na svém
- 184 IPhonu: Lo-Mob a Plastic Bullet
- 187 Zdroje**
- 188 Poznámky
- 188 Jak vytěžit víc
- 188 Navštivte můj blog
- 188 Software
- 188 Kalibrace monitoru
- 188 Skrytá síla
- 189 Slovníček
- 190 Rejstřík**

◀ Při pohledu na svěže rudé vlčí máky z mé zahrádky mě hned napadlo, že bych mohl udělat snímek, na kterém by vynikla jejich svěží barva a průsvitnost. Abych dosáhl svého prvního cíle, musel jsem ty červené květiny zkombinovat s další barvou, které by je doplňovala. Proto jsem si v květinářství koupil pár modrých kosatců. Abych dosáhl svého druhého cíle, položil jsem kytici přímo na světelný panel, vyfotil ji a následně ve Photoshopu poskládal různé expozice do vrstev. Výsledný snímek téměř dokonale kopíruje moji původní představu, která mi vytanula na mysli. V tomto případě zahrnovala cesta od původní představy až po výsledný snímek nějaké to plánování, práci a čas – a řekl bych, že se mi to úsilí vyplatilo.

50mm makro objektiv, osm expozic při rychlosti závěrky v rozsahu 1/30 sekundy až 4 sekundy; každá expozice při f/11 a ISO 100, s použitím stativu; expozice sloučeny ve Photoshopu.

Váš digitální fotoaparát připomíná pravděpodobně klasický fotoaparát na kinofilm, a to jak svým vzhledem, tak i základními funkcemi. Podobně jako klasický fotoaparát má váš digitální fotoaparát objektiv s ovladači clony a rychlosti závěrky, pomocí nichž můžete u každého snímku nastavit množství světla, které pronikne do nitra fotoaparátu.

Zde ale veškeré podobnosti mezi klasickým a digitálním fotoaparátem končí. Navzdory tomu, že se hardwarová zařízení, která se používají k nastavení expozice, na první pohled podobají, je digitální fotografie ve srovnání s klasickou fotografií zcela novým médiem.

Z historického hlediska se k zachycení světla, které vstupovalo do fotoaparátu, používaly chemické vlastnosti filmu a jeho vyvolávání, zatímco dnes se u digitálních fotoaparátů světlo zachycuje v podobě digitálního signálu na senzoru. Údaje digitálního signálu zachyceného senzorem pak může zpracovat počítač ve vašem fotoaparátu. A co je ještě lepší, a zde začíná skutečná legrace, obrazová data uložená ve vašem fotoaparátu je možné po stažení zpracovat na plnohodnotném počítači.

Toto nové médium, které se zakládá na spolupráci fotoaparátu a počítače, lidé stále plně nedoceňují. Pořád jsou v zajetí skutečnosti, že jejich příruční počítač s objektivem (alias digitální zrcadlovka neboli DSLR) vypadá jako starý dobrý klasický fotoaparát – a pokud tak vypadá, musí přece i tak fungovat. Nikoli. Pro ty, kteří se dokážou povznést nad toto mylné pojetí, jsou dveře pro experimentování a zkoušení nových přístupů otevřené dokořán.

Digitální svět je odlišný. Velmi odlišný.

Jedním z hlavních úkolů knihy *Skrytá síla Photoshopu* je ukázat vám, jak této odlišnosti využít k obohacení vaší vlastní práce.

Jsem přesvědčený o tom, že u digitální fotografie je počítač a software na úpravu obrázků, který je na něm nainstalovaný, nedílnou součástí procesu zpracování snímků. A jakožto tvůrčí nástroj může být dokonce ještě důležitější než samotný fotoaparát.

Tento rozdíl můžete snadno vidět třeba při použití fotoaparátu ve vašem iPhone, kde si užijete mnohem více legrace při zpracování nafocených snímků v některé z aplikací na úpravu obrázků.

Chcete-li vytěžit maximum z tvůrčího potenciálu digitální fotografie, potřebujete pochopit, co všechno lze udělat při následném zpracování a jak by měly nejrůznější techniky zpracování ovlivňovat vaše fotografické cítění i celkový pracovní postup.

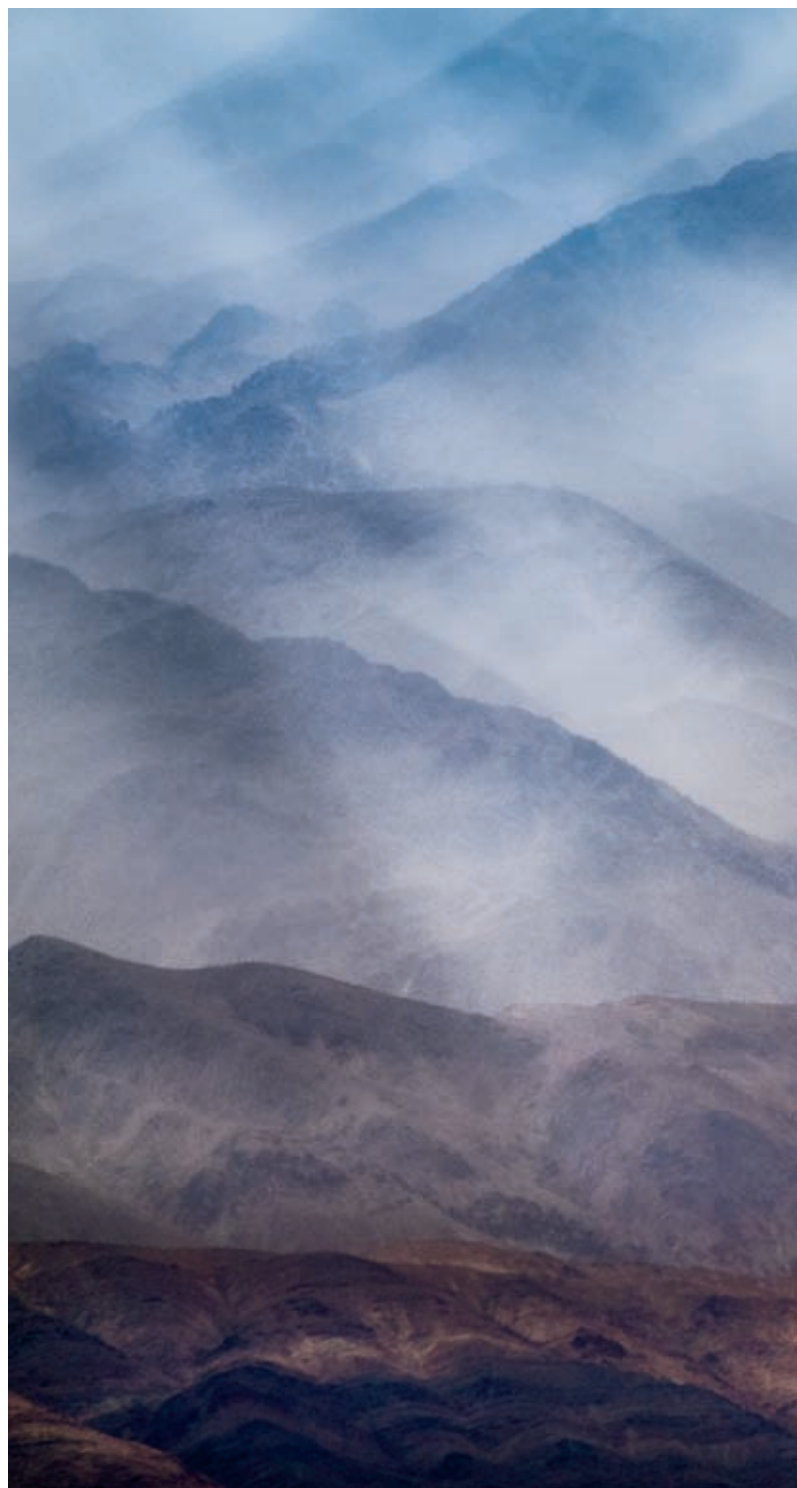
- ▶ *Při cestě na workshop v kalifornských horách v Sierra Nevadě mi celý svět připadal zahalený v mracích. Na jedné vyhlídce jsem se rozhodl zastavit a chvilku počkat a vychutnat si momentální počasí a jeho atmosféru. V naději, že se mlžný opar po chvíli rozplyne, jsem si vyndal vybavení a připravil si ho.*

Vzdálené kotliny a vrcholky Panamint Range, které jsem měl před sebou, byly prakticky neviditelné, skryté v husté mlze a mracích.

Pak se ale na krátký okamžik mraky zvedly a já jsem skrze svůj objektiv hleděl na jedno údolí za druhým vyplněné nízkou oblačností a zalité slunečními paprsky. Konečně jsem mohl pokračovat v cestě. Za pár vteřin poté, co jsem stiskl spoušť fotoaparátu, se záběr rozplynul.

Při následné úpravě snímku jsem se snažil zachovat tu atmosféru slunečních paprsků prosvítajících skrze scenérii, která byla jen malou chvilku předtím zcela zahalená do mraků.

300mm, 1/160 sekundy při f/6,3 a ISO 320, bez použití stativu.

V knize *Skrytá síla Photoshopu* zjistíte, jak efektivně využít několik postprodukčních technik, které já sám používám, abyste dokázali vytvořit podobné obrázky, jaké vytvářím já.

Tyto techniky jsou zde popisovány jako tematické studie v kontextu skutečných příkladů, takže snadno pochopíte, co který krok dělá. A co je důležitější, rád bych, abyste pochopili, jak tyto techniky a jednotlivé kroky s nimi spojené mohou ovlivnit vaše rozhodování při pořizování snímků a při jejich následné úpravě. (Podrobnější informace o pracovním postupu a o tom, jak ho co nejlépe přizpůsobit podmínkám digitálního světa, najdete na straně 107.)

S velkou mocí se pojí i velká zodpovědnost. Současní digitální fotografové mají ve svých výtvorech pod kontrolou každíčký obrazový bod, každou barvu, každý tvar a každou formu.

To znamená, že už není nadále možné – jakkoli to dříve možné bylo – omlouvat vzhled tvůrčí fotografie tím, že daná scéna před fotoaparátem „vypadala prostě takto“. Tato výmluva má své kořeny v představě, že klasický fotoaparát zachycuje „realitu“ – a zachycení reality by vskutku mělo být hlavním cílem fotografie.

Ať už daná scéna „takhle vypadala“ nebo ne, digitální fotograf je všemocný vládce každého snímku a obrazového bodu a je zcela zodpovědný za konečný vzhled snímku. Mimochodem, tyto možnosti nezabavují žurnalistické a dokumentární fotografy povinnosti poctivě prezentovat svou práci, která se na poctivosti zakládá.

- ◀ *Při jízdě úchvatným kalifornským údolím Central Valley na mé cestě do Yosemite zvířil prudký závan větru prach, který náhle zhoršil viditelnost. Když jsem jel dál, všiml jsem si, že se prachová clona začala pomalu rozpouštět, a skrze ni začaly prosvítat sluneční paprsky. Zastavil jsem své auto u dlouhé aleje, vytáhl jsem fotoaparát a pořídil tento snímek. Jakmile jsem sundal prst ze spouště, vítr zase nabral na síle a prach opět rozvířil.*

62mm, 1/160 sekundy při f/11 a ISO 200, bez použití stativu.

Nenechte se zmást zjevnou podobností digitální a klasické fotografie nebo tím, jak vám digitální fotografie může připomínat „skutečný život“.

Obě tyto podobnosti lze využít k dobrému – například k záměrnému potlačení nedůvěry v divákově.

Základní struktura digitální fotografie je od té analogové v mnoha ohledech odlišná – a jak už jsem poznamenal, je také náchylná k manipulacím jak na úrovni obrazových bodů, tak i při použití nástrojů digitálního malíře.

Digitální fotografie a techniky následné úpravy, které se vzájemně prolínají – to, jakým způsobem zachytíte

představu, kterou máte ve své mysli, když víte, že to můžete později ještě upravit – jsou základem tohoto nového digitálního média. Pokud si můžete fotografii představit ve své mysli ještě *předtím*, než ji pořídíte, a zároveň víte, *jak* ji můžete později zpracovat, abyste dosáhli svého cíle, pak *nic* na světě nemůže zastavit vaši představivost. Vskutku, všechny možnosti jsou otevřené!

Samotná technika bez srdce je banální a bezcenná. Na workshopech, které jsem pořádal, jsem zjistil, že spousta lidí se věnuje digitální fotografii právě z toho důvodu, že je baví pracovat s technikou – a jsou v tom dobří. Tito lidé asi pracují v nějakých technicky zaměřených oborech.

Pořizování snímků, velikost snímače a ohniskové vzdálenosti

Chci, abyste znali příběh, který stojí v pozadí každého obrázku v této knize. Tato informace je důležitou součástí knihy *Skrytá síla Photoshopu*, a najdete ji u každého snímku. Kromě těchto příběhů jsem k obrázkům připojil i kompletní údaje o expozici.

Pokud jsem použil nějaký speciální objektiv – objektiv s fixní ohniskovou vzdáleností – zapisuji to třeba jako *105mm makroobjektiv*. V opačném případě hodnota udávaná v milimetrech (mm) označuje ohniskovou vzdálenost, kterou jsem při pořizování snímku použil u transfokátoru, např. *18mm*.

Ne všechny snímače jsou vyrobeny stejně, a v čem se obzvláště liší, je jejich velikost. Čím menší snímač je, tím více vás objektiv s danou ohniskovou vzdáleností přiblíží k vašemu předmětu. Má-li například nějaký snímač poloviční velikost než jiný senzor, pak vás objektiv s danou ohniskovou vzdáleností přidělávaný na fotoaparát s menším snímačem přiblíží dvakrát blíže ke sledovanému objektu.

A protože různé fotoaparáty mají různě velké snímače, není možné sestavit nějaký univerzální slovníček ohniskových vzdáleností. Proto lidé úpravou velikosti snímače porovnávají ohniskové vzdálenosti s obdobou svého 35mm filmu.

Pokud chcete provést srovnání s ohniskovou vzdáleností 35mm filmu, potřebujete znát poměr svého snímače k políčku 35mm filmu, kterému se říká *ekvivalence ohniskové vzdálenosti*. Není-li uvedeno jinak, byly všechny fotografie v této knize pořízeny fotoaparátem Nikon DSLR s 1,5násobnou ekvivalencí ohniskové vzdálenosti 35mm filmu. Budete-li chtít zjistit, jak se dají mnou použité ohniskové vzdálenosti porovnat s ohniskovou vzdáleností 35mm filmu, jednoduše je vynásobíte hodnotou 1,5.

Má-li váš snímač jinou velikost než ten můj, pak budete ke srovnání ohniskových vzdáleností objektivu se snímky v této knize potřebovat znát koeficient ekvivalence ohniskové vzdálenosti svého snímače. Tuto informaci byste měli najít v manuálu ke svému fotoaparátu.

- ◀ *Tuto fotografii jsem zkomponoval, abych na ní ukázal řadu zmenšujících se zárubní, kde jsou každé dveře menší než ty předchozí. Maximální hloubky ostrosti jsem dosáhl tím, že jsem u objektivu nastavil nejmenší možnou clonu (f/22) a zajistil jsem, aby byly všechny dveře zaostřené. Mým cílem bylo zobrazit na obrázku zdánlivě nekonečnou řadu, a proto jsem zkombinoval větší a menší verze původní fotografie, abych vytvořil dojem prodloužené řady dveří.*

95mm, 10 sekund při f/22 a ISO 100, se stativem; fotografie na dvakrát složena ze sebe samotné ve Photoshopu.

Nicméně i v případě, že patříte mezi technokraty, je důležité neztratit ze zřetele tvůrčí aspekty digitální fotografie. Pro lidi, kteří si začínou s digitální fotografií proto, že si rozumí s technikou, je často obtížné rozvinout naplno své tvůrčí schopnosti. Bývá pro ně snazší měřit obrazové body a ovládat programy, než vyjadřovat emoce.

Pokud je to i váš případ, nemusíte z toho být špatní. Za předpokladu, že budete k fotografování přistupovat s přesvědčením, že všechno je možné, můžete být překvapeni tím, čeho lze dosáhnout.

Kromě tematických studií o následné úpravě snímků najdete v knize *Skrytá síla Photoshopu* i myšlenky a cvičení prezentované ve formě *Zamyšlení*. Tato zamyšlení vám pomohou s koncepční a emoční stránkou digitální fotografie, a zároveň vám poskytnou vodítko při vizualizaci svých fotografií, kdy si už dopředu představíte, jak budou výsledné fotografie vypadat po provedení následných úprav.

Vydáte-li se po cestě digitálního fotografa, brzy si uvědomíte, že fotografie je o vaší tvůrčí vizi a vašich představách o umění. Digitální fotografie je rovněž způsob, jak druhým ukázat váš osobitý pohled na svět. Zkombinováním vašich původních představ s vaší fotografií a vhodnými technikami jejího následného zpracování můžete vyjádřit naprosto *všechno*, co vás jen napadne.

Berkeley, Kalifornie

Zamyšlení

Důležitou součástí knihy *Skrytá síla Photoshopu* jsou krátká Zamyšlení. Jedná se o sporadické ukázky, které by vám měly pomoci lépe pochopit popisované koncepce. Cílem je, abyste si práci s popisovanými nástroji a technikami osvojili svým vlastním způsobem a dokázali si tak sestavit vlastní plán, jak se stát lepším a tvořivějším digitálním fotografem.

- ▶ *Přestože fotím nejraději přírodu, užívám si i focení modelek ve studiu. Nic nemá na kvalitu studiových fotek takový vliv, jako když si focení každý užívá – modelka i fotograf. Právě proto je jednou z mých nejoblíbenějších modelek právě Kelly. Dokáže být totiž pořádně nezbedná a vždycky si to před fotoaparátem pořádně užívá.*

Nafotil jsem sérii fotografií s Kelly na pohovce se saténovým přehozem za použití velmi decentního studiového osvětlení. Dával jsem si přitom velký pozor na stíny a na to, jak byla osvětlená její tvář.

Když jsem se pak na tento snímek podíval znovu ve svém studiu, rozhodl jsem se, že bych při následném zpracování udělal něco, aby výsledný obrázek připomínal malbu žen z 19. století. Při procházení svých fotografií jsem pak našel západ slunce, který jsem přidal na pozadí. Pak jsem na fotografii přidal jemnou texturu, aby vypadala jako malba na plátně.

Aplikace těchto krycích vrstev přispěla k tomu, že se obyčejná studiová póza atraktivní modelky proměnila v malované umělecké dílo.

Modelka: 36mm, 1/160 sekundy při f/5,6 a ISO 200, bez použití stativu. Západ slunce: 200mm, 1/2500 sekundy při f/20 a ISO 200, bez použití stativu; fotografie sloučeny ve Photoshopu; krycí vrstva aplikována ve Photoshopu (podrobnější informace o texturách najdete na straně 175).

Digitální fotografie
je malba

Všechno pěkně popořádku

Fotoaparát je naší prodlouženou rukou. Pomůcka, která nás sblíží s vesmírem.

– Robert Levarant

Předtím, než se zaberete do knihy *Skrytá síla Photoshopu*, je podle mě důležité, abyste porozuměli tomu, co si myslím o úrovni vašich znalostí a zkušeností na poli fotografování a digitálního zpracování fotografií a jak tyto domněnky souvisejí s obsahem této knihy. Rovněž byste se měli seznámit s mým přístupem k řadě klíčových věcí – a s mou zaujatostí. Vyjasněme si tedy hned na začátek pár věcí.

☒BL☒☒PUB☒BS☒UX☒PV☒UX

Jak se správně říká, snímky nedělá fotoaparát, ale lidé – a jak to hezky vyjádřil fotograf Jay Meisel, nejlepší fotoaparát, jaký můžete použít, je ten, který máte u sebe. Právě učení o fotografii je učení o tom, jak se dívat, a ta nejlepší fotografie má co do činění s vizí a s novým způsobem zobrazování věcí. Proto se také nemusíte bát, že bych zde propagoval nějaký luxusní, nový fotoaparát jakožto něco, co je pro vytváření kreativních snímků nezbytné.

Já jsem naopak natolik přesvědčený o tom, že digitální fotografie je celá o nápadech, představách a jasné vizi – a méně už o konkrétním modelu fotoaparátu, který použijete k zachycení svých vizuálních nápadů – že si užívám dokonce i focení se svým iPhone. Tohle je popravdě fotoaparát, který má každý u sebe, a je to také skvělá ukáзка „způsobů digitálního fotografa“, protože fotoaparát v telefonu iPhone je sám o sobě programový. Můžete si vybrat z celé řady různých fotografických aplikací, nebo zůstat u té výchozí, která je součástí vašeho fotoaparátu.

Kreativní snímky zachycené iPhone je také možné na iPhone zpracovat, a pochopení možností následného zpracování fotek na iPhone proto může ovlivnit celý proces pořizování fotografií a zachycování našich představ. Malý displej je samozřejmě určitou nevýhodou – ale tvůrčí možnosti jsou nekonečné a daly vzniknout celému novému uměleckému médiu, kterému se někdy říká „iPhoneografie“.

- ◀ *Při pořizování této fotografie podsvíceného magnóliového květu jsem věděl, že chci, aby celá květina vypadala jako průhledná. Abych tohoto efektu dosáhl, musel jsem v místech, kde okvětní lístky překrývaly větvičky magnólie, domalovat některé detaily, čímž jsem vytvořil něco, čemu říkám „iluze průsvitnosti“ – okvětní lístky nejsou samozřejmě normálně průhledné, ale kontrast mezi lístky a větvicemi vytvořený pomocí digitální malby dává vzniknout dojmu, že tyto lístky průhledné jsou.*

200mm makroobjektiv, 3/10 sekundy při f/7,1 a ISO 100, s použitím stativu.

- ▲ *Strany 18–19: Tento snímek jsem pořídil za bouřlivého počasí, bez stativu, v horním přístavišti v New Yorku, z nekryté paluby kymácející se lodě. Počasí bylo opravdu hrozné a silueta dolního Manhattanu zde posloužila jako úžasné pozadí, s trajektem ze Staten Islandu plujícím směrem ke mně. Když jsem se ale potom na snímek podíval, vypadal bez všech těch kontrastů a živlů, které kolem mě v okamžiku jeho pořízení bouřily, nevýrazně. Proto jsem z něj ve Photoshopu vytvořil malbu – včetně krycí vrstvy s texturou, jak je to popisováno na stránkách 178–183 – a tím mu vtiskl konečnou podobu, takže nyní vypadá jako přechod mezi digitální malbou a fotografií.*

65mm makroobjektiv, 1/200 sekundy při f/7,1 a ISO 400, bez použití stativu, ve Photoshopu přidána vrstva s texturou.

Krátké „příklady“ s iPhonem v knize *Skrytá síla Photoshopu* mají ukázat na pár takových možností a povzbudit vás nejen k tomu, abyste to také vyzkoušeli, ale také aby se z vás stali kreativnější fotografové.

Každý kreativní snímek může těžit z inteligentních a ukázněných technik následného zpracování – i když se to občas dá i přehnat. Pokud jde o fotoaparát, který používáte, pak by váš um měl sloužit vašim vizím, a ne naopak. Proto je důležité seznámit se s tím, co váš fotoaparát umí, ale nepovažovat to za konec všeho, nýbrž za pouhou součást, která vám má pomoci zvládnout umění *digitální* fotografie. Jinými slovy, um podporuje vizi.

Pokud mohu něco doporučit, používejte fotoaparát, u něhož se dá manuálně nastavit expozice. To by měl umět prakticky každý slušný fotoaparát, i když snadnost nastavení této manuální expozice se může lišit. Pokud při pořizování svých snímků budete používat manuální expozici, naučíte se, jak expozice funguje, a budete mít pod kontrolou tvůrčí stránku věci v okamžiku pořízení snímku. I tak ale není manuální expozice pro pochopení principů prezentovaných v knize *Skrytá síla Photoshopu* nezbytně nutná.

JPEG versus RAW

Do digitálního souboru ve formátu RAW se ukládají data zachycená snímačem vašeho fotoaparátu. Přesný způsob kódování souborů RAW se u každého výrobce liší, ale základní princip je u všech fotoaparátů stejný: Data v maximálním možném množství se uloží nikoli jako hotový obrázek, ale jako potenciální snímek. Budete-li chtít se souborem RAW *jakkoli* manipulovat, musíte ze všeho nejdříve použít nějaký software, jímž ho převedete do formátu, se kterým pak můžete manipulovat, vytisknout si ho nebo si ho zobrazit.

Formát souborů JPEG se často používá k zobrazení na počítačových monitorech nebo na webu. Soubory JPEG lze ze souborů RAW snadno vytvořit, ale když to uděláte, velká část obrazových informací ze souboru RAW se vypustí a ztratí. Soubor JPEG vytvořený

tímto způsobem je možné považovat za jedno možné ztvárnění souboru RAW.

U většiny digitálních fotoaparátů můžete nastavit, aby se fotografie ukládaly ve formátu RAW, JPEG nebo v obou formátech (někdy můžete mít kromě JPEG a RAW k dispozici i jiné formáty, ale JPEG a RAW zůstávají univerzálně dostupnými volbami).

Doporučoval bych vám, abyste své fotografie ukládali ve formátu RAW. Pokud tak učiníte, budete mít přístup k většině dat, která se vytvořila při pořízení vašeho snímku. To vám umožní být do velké míry kreativní, což by jednoduše nebylo možné, kdybyste o tyto informace přišli. Pokud budete chtít, můžete samozřejmě své snímky ukládat *zároveň* ve formátu RAW i JPEG, akorát musíte počítat s tím, že vám pak zaberou o něco více místa na paměťové kartě a počítači.

Někteří fotografové – dokonce také profesionálové – ukládají snímky výhradně do formátu JPEG a nelámou si hlavu s možností následného zpracování souboru RAW. Existuje řada tvůrčích technik, které můžete při následném zpracování snímků použít a které vám v knize *Skrytá síla Photoshopu* ukážu, dokonce i bez kompletního souboru digitálních informací, které vám budou k dispozici ve formátu RAW. Nemusíte být tedy smutní, pokud jste zvyklí ukládat své fotografie ve formátu JPEG.

Pamatujte však na to, že některé příklady v knize *Skrytá síla Photoshopu* jsou speciálně určené pro formát RAW a vícenásobné zpracování RAW souborů. Tyto techniky jsou tedy použitelné pouze v případě, že budete své snímky ukládat ve formátu RAW.

► Při fotografování pod mostem Golden Gate Bridge za mlhavého dne jsem věděl, že budu muset použít formát RAW, abych mohl na snímku zobrazit všechny detaily ve složité konstrukci pod mostem. A protože jsem měl všechna obrazová data ve formátu RAW, mohl jsem pak ze souboru ve svém počítači efektivně vydolovat nejrůznější variace tónů, a ty pak použít v konečné verzi obrázku.

12mm, 1/320 sekundy při f/8 a ISO 200, bez použití stativu.

Předsudky ohledně Photoshopu

Adobe Photoshop je monstrum. No dobře, z mého pohledu je to spíše taková přátelská příšera, která se ke mně chovala vždycky vlídně. Nechtěl bych, abyste se této příšery báli – možná byste mohli na Photoshop nahlížet jako na takovou uměleckou „pohádkovou příšeru“ – ale byl bych naopak rád, kdybyste pochopili pár věcí o technikách práce s Photoshopem, které vám v této knize představím. Zde je tedy to, co byste měli vědět o Photoshopu a způsobu, jakým vás budu učit, ještě předtím, než si něco začnete s knihou *Skrytá síla Photoshopu*:

1. Nezajímám se o nejnovější a nejužasnější funkce Photoshopu. Existuje spousta jiných publikací, které vám všechna ta cinkrlátka představí – zde to ale nečekejte.
2. Každý příklad následného zpracování obrázků vychází z jednoduchého konceptu, na kterém Photoshop stojí. Tímto konceptem jsou *vrstvy*, které začínám popisovat od strany 33. Pokud nehodláte vrstvy používat, pak pravděpodobně vůbec nepotřebujete Photoshop. V takovém případě bude jistě vašim potřebám dostačovat program jako Adobe Lightroom, protože základní schopností, kterou Photoshop disponuje a Lightroom postrádá, je schopnost pracovat s vrstvami. Na druhou stranu, pokud se nenaučíte pracovat s vrstvami, pak vám uniká podstata digitální revoluce spojené s následným zpracováním obrázků.
3. Kromě vrstev vám kniha *Skrytá síla Photoshopu* ukáže i to, jak pracovat se dvěma dalšími základními stavebními kameny Photoshopu: maskami vrstev a režimy prolnutí – to tvoří základ všech technik práce s Photoshopem. Tato kniha nemá za cíl poskytnout vám encyklopedický přehled pracovního prostředí Photoshopu, jeho nabídek, panelů, nebo dokonce různých možností úprav fotografií. O tom všem už byla vydána celá řada jiných knih, takže proč vymýšlet vymyšlené? Rád bych vám spíše ukázal něco, co nikde jinde *nenačnete* a co navíc *způsobí revoluci* v tvorbě vašich obrázků.

4. Nemohu dostatečně silně zdůraznit, že k tomu, abyste zvládli všechny techniky popisované v této knize, nepotřebujete nejnovější a nejlepší verzi Photoshopu. Základem všeho je práce s vrstvami, a ty se poprvé objevily ve Photoshopu 3.0. Vzhled a umístění ovládacích prvků se sice může v různých verzích Photoshopu mírně lišit, ale jeho funkcionalita je prakticky stejná. Uvědomte si také, že většinu představ popisovaných v této knize je možné zrealizovat i v jiných obrazových editorech, které umí pracovat s vrstvami a jsou mnohem levnější než Photoshop (nebo jsou dokonce zadarmo). Mezi tyto programy patří třeba Photoshop Elements (který je mnohem levnější než samotný Photoshop a dokáže všechno, co je popisováno v této knize, kromě úprav barev Lab), Corel Photo-Paint a GIMP (Gnu Image Manipulation Program), který si můžete stáhnout zcela zdarma.
5. Pokud jde o nápady, rád bych, abyste knihu *Skrytá síla Photoshopu* používali primárně jako knihu nápadů. I když vám budu předkládat konkrétní výsledky následného zpracování snímků, nejedná se o žádnou kuchařku, a existuje často množství alternativních postupů, jak dosáhnout stejných cílů. Klíčovou věcí zůstává pochopení konceptů a toho, co se dá udělat po pořízení fotografie – tak aby tyto koncepty mohly ovlivnit vaše fotografování, a především i to, jakým způsobem budete vytvářet kreativní snímky.

Photoshop CC

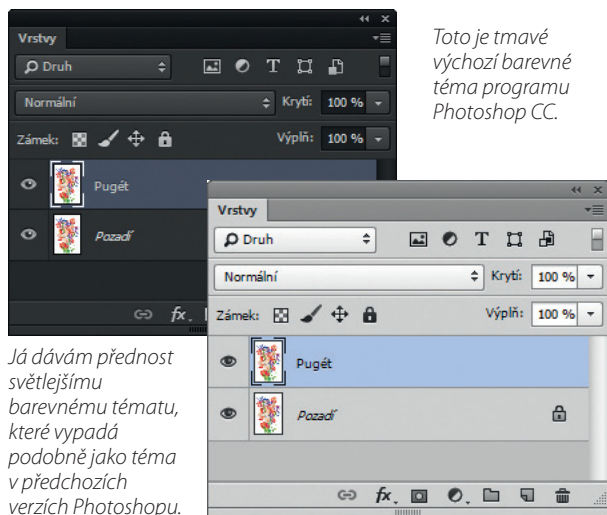
Nejnovější verze programu Photoshop zavádí možnosti tzv. cloud computingu (virtuálního počítačového světa), a proto se také tato verze nazývá „Photoshop CC“ (Creative Cloud).

Photoshop CC má spoustu nových a zajímavých funkcí, které mohou pomoci digitálnímu fotografovi na jeho kreativní cestě. Nicméně, jak jsem už uvedl v prvním bodě výše, tato nejnovější a nejlepší cinkrlátka mě nezajímají. Mým cílem je pomoci vám vytvářet skvělé obrázky bez ohledu na to, jakou verzi Photoshopu používáte.

K práci s nápady a kreativními technikami popisovanými v této knize Photoshop CC *nepotřebujete*.

Výchozí rozhraní programu Photoshop CC je dost podobné rozhraní programu Lightroom s jeho tmavě šedými a černými prvky, jak je vidět na obrázku dole.

Při práci ve Photoshopu dávám přednost světlejšímu barevnému tématu, jako třeba tomu světle šedému, které můžete vidět na obrázku nahoře.

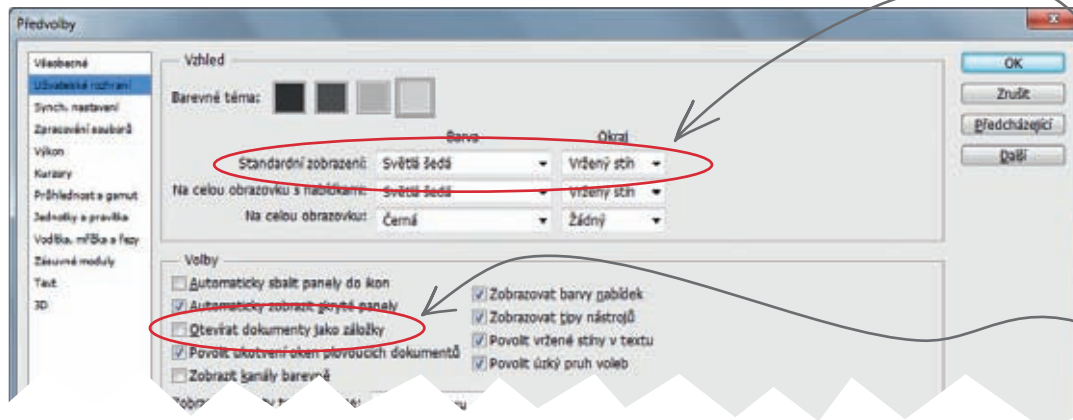

Toto je tmavé výchozí barevné téma programu Photoshop CC.

Já dávám přednost světlejšímu barevnému tématu, které vypadá podobně jako téma v předchozích verzích Photoshopu.

Především je to lépe vidět a méně to odvádí pozornost a kromě toho předchozí verze Photoshopu používaly v podstatě právě tyto barvy. Světlejší téma, s nímž se budete setkávat v této knize, vám proto asi bude připadat celkem povědomě.

Pokud budete chtít změnit vaše barevné téma na něco světlejšího, vyberte Photoshop ► Předvolby (Preferences) ► Uživatelské rozhraní (Interface) [Mac]

Z rozbalovací nabídky Standardní zobrazení (Standard Screen Mode) vyberte barevné téma.

Ujistěte se, že políčko Otevírat dokumenty jako záložky (Open Documents as Tabs) není zatrženo.

nebo Úpravy (Edit) ► Předvolby (Preferences) ► Uživatelské rozhraní (Interface) [Windows].

V dialogovém okně Předvolby (Preferences) na záložce Uživatelské rozhraní (Interface) v oddíle Vzhled (Appearance) můžete barvu programu změnit pomocí rozbalovacích nabídek (viz dole). Jakmile najdete barevné téma, které vám bude vyhovovat, klepnutím na tlačítko OK si své nastavení uložíte.

Ujistěte se, že rozbalovací nabídky Standardní zobrazení (Standard Screen Mode) a Otevírat dokumenty jako záložky (Open Documents as Tabs) nejsou zatrženy.

Současné verze Photoshopu mají taková výchozí nastavení, díky nimž jsou kreativní techniky popisované v této knize – jako například vícenásobné zpracování souborů RAW a manuální HDR – extrémně a zbytečně obtížné. Díky tomuto nastavení se obrázky ve Photoshopu otevírají jako záložky, nikoli jako samostatná plovoucí okna. Ujistěte se proto, že se budou vaše obrázky otevírat jako okna a nikoli záložky.

Pomocí příkazu Photoshop ► Předvolby (Preferences) ► Uživatelské rozhraní (Interface) [Mac] nebo Úpravy (Edit) ► Předvolby (Preferences) ► Uživatelské rozhraní (Interface) [Windows] si otevřete panel Uživatelské rozhraní (Interface) v dialogovém okně Předvolby (Preferences). V oddíle Volby (Options) pak zrušte zatržení políčka Otevírat dokumenty jako záložky (Open Documents as Tabs). Klepnutím na tlačítko OK si pak svoje nastavení uložíte.

Bez světla není nic vidět

Někdo potřebuje světlo, aby mohl vidět, a někdo zase, aby mohl fotit. Přestože je tato myšlenka jasná, má dalekosáhlý dopad na každého fotografa.

V prostředí, kde zcela chybí světlo, nic nevidíte – a ani nevyfotíte. Objekty vyzařují světlo nebo odrážejí světlo, které se k nim odráží odjinud, a proto je možné je pak pozorovat a zachytit. Světlo utváří, obklopuje a odhaluje tvary a obrysy toho, co pozorujeme a fotografujeme.

Lze to říct i jednodušeji: Digitální fotografie nezachycuje samotný předmět, ale spíše světlo, které z něho vyzařuje nebo se od něj odráží.

Proto ve skutečnosti fotografujeme světlo a nikoli věc, kterou toto světlo osvětluje.

Jakmile se odpoutáte od „věcí“ a přeorientujete se na světlo, díky němuž vlastně danou „věc“ vidíme, začnete si uvědomovat, jaké možnosti se v následném zpracování obrázků skrývají. Dovolte mi to vysvětlit.

Když pozoruji světlo, vidím nekonečné množství variací, i když světlo samo o sobě má řadu vlastností.

První a nejdůležitější vlastností je, jak jasný konkrétní světelný zdroj je.

Kromě jasů má však světlo celou řadu dalších důležitých vlastností, včetně *směrnosti* (směru, ze kterého přichází) a toho, zda je světlo ostré – protože je přímé – nebo tlumené – protože bylo rozptýleno nebo odraženo. Světlo může být také teplé nebo studené (technicky vzato se tato jeho vlastnost vyjadřuje jako *vyvážení bílé* nebo *barevná teplota* na stupnici, které se říká Kelvinova teplotní stupnice).

Jednou z nejdůležitějších vlastností světla je i to, že vytváří stíny.

Až se tedy příště budete na něco dívat, zapomeňte na vlastní předměty, které vidíte. Místo toho sledujte směr, teplotu a kvalitu světla. Věnujte zvláštní pozornost stínům, které světlo vytváří, a přechodům mezi světlými a tmavými oblastmi. Vidíte nějaké tvary nebo zajímavé linie, které vytvořilo světlo nebo stíny? A změní se vnímání těchto tvarů, když si „zarámujete“ fotografii svými prsty?

◀ *Mission Dolores je jednou z původních španělských misí v Kalifornii a nejstarším kostelem v San Franciscu, i když byla bazilika po zemětřesení v roce 1906 přestavěna.*

Když jsem procházel baziliku Mission Dolores v San Franciscu, všiml jsem si, že do kostela svítlo světlo ze dvou stran. Sluneční paprsky prosvítily skrze řady kostelních lavic na pravé straně a prolínaly se se stíny, které vrhaly lavice, i ostřejším světlem z oken na levé straně. Všechny ty tvary a linie mě natolik zaujaly, že jsem si lehl na zem, abych našel nejlepší úhel, ze kterého bych mohl tento zajímavý světelný efekt vyfotografovat. Když jsem si fotografii zarámoval, rozhodl jsem se ponechat v pravém horním rohu jen tolik lavic, aby bylo poznat, kde jsem to fotil.

Fotografie byla samozřejmě pořízena barevně, takže jsem ji tímto způsobem pečlivě zpracoval na svém počítači. Jelikož ale tuto kompozici utvářely především velké kontrasty světla a stínů, převedl jsem obrázek na černobílý, abych tak zdůraznil obraz působivého bočního světla (podrobnější informace o monochromatickém zpracování barevných fotografií najdete na stranách 167–173).

170mm, pět expozic s rychlostí závěrky v rozmezí 1 až 60 sekund při f/16 a ISO 200, s použitím stativu; převedeno na monochromatickou fotografii pomocí Photoshopu a zásuvného modulu Nik Silver Efex 2.

Nyní změňte svoji pozici. Stačí třeba jen o jeden krok doprava nebo doleva. Nemusíte jít daleko. Jak to změní vaše vnímání světla ve scéně?

Když z pohledu digitálního fotografa vytváří světlo předměty, které je možné po jejich osvětlení vyfotit, a stíny těchto předmětů, ve vašich digitálních souborech vznikají tvary z obrazových bodů, které je možné upravit.

Kdybyste pozorovali světlo důkladně, tak jak to dělá malíř, získali byste povědomí o tom, jak je možné světlo při následných úpravách zpracovat, aby vypadalo přirozeně.

Focení za šera

Není pochyb o tom, že světlo je pro fotografii životně důležité. Nemusí ho však být mnoho. U světla záleží hlavně na kvalitě, nikoli na kvantitě. Digitální fotoaparát se dokáže přizpůsobit téměř jakékoli úrovni světla. Podíváte-li se na obrázek pořízený digitálním fotoaparátem, může být po úpravě expozice těžké poznat, jak jasné původní světlo ve skutečnosti bylo. Udělal jsem spoustu snímků, které vypadaly, jako by byly pořízené za denního světla, přestože ve skutečnosti byly nafoceny v noci.

► *V bazilice Mission Dolores v San Franciscu si mou plnou pozornost získal šerosvit s jeho působivými kontrasty mezi světlem a stínem. Svůj fotoaparát jsem natočil tak, abych co nejlépe využil kontrast mezi světly a stíny, a kontrast mezi liniemi světla a zbytkem kostelního interiéru.*

42mm, šest expozic s rychlostí závěrky v rozmezí 1 až 60 sekund, každá expozice při f/18 a ISO 200, s použitím stativu; expozice spojeny ve Photoshopu a pak převedeny na monochromatický snímek pomocí Photoshopu a zásuvného modulu Nik Silver Efex Pro 2.

Zde je pár jednoduchých příkladů efektů, kterých lze snadno dosáhnout při následných úpravách:

- K prosvětlení popředí kompozice můžete přidat výplňové světlo.
- Okvětní lístky můžete zesvětlit, aby vypadaly jako průsvitné.
- Světla můžete zesvětlit a stíny ztmavit, abyste zvýraznili efekt šerosvitu.

Cílem této první části knihy *Skrytá síla Photoshopu* je ukázat vám některé jednoduché způsoby práce s Photoshopem, které vám pomohou zlepšit kvalitu osvětlení ve vaší digitální fotografii zkombinováním vize digitálního malíře s dovednostmi fotografa.

Zamyšlení

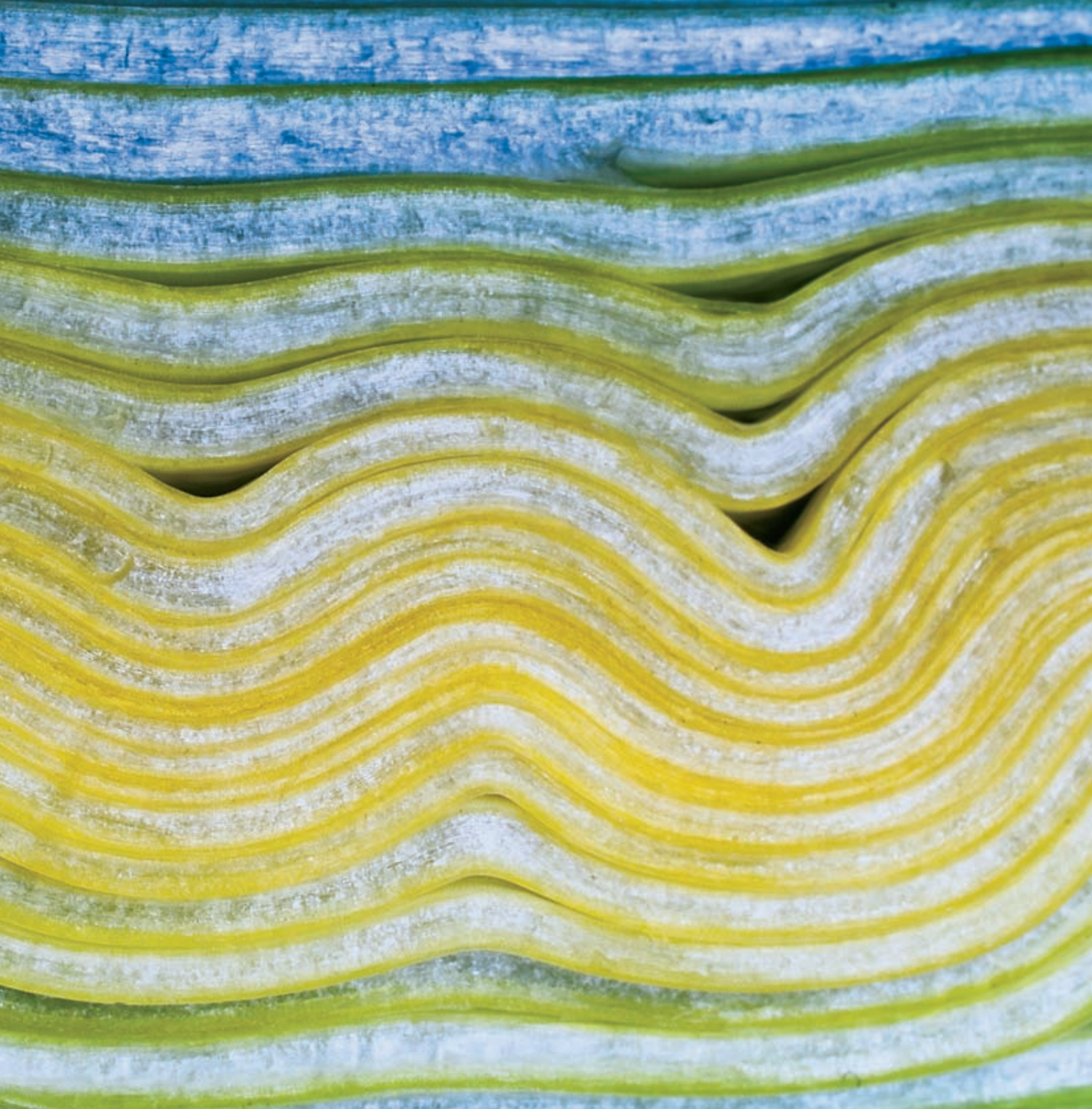
Pozorujte chvíli nějaký objekt a všimněte si při tom, jak se vzájemně ovlivňuje světlo a stíny. Pak udělejte snímek, který bude zachycovat hlavně to světlo, které jste vnímali, a nikoli objekty, které toto světlo ve scéně odrážejí nebo vyzařují. Tak například fotografie na straně 26 zobrazuje především stíny vzniklé v důsledku prolínajícího se světla v kostele a právě tato abstraktní hra světla a stínů je námětem tohoto obrázku, přičemž samotný předmět, kostelní lavice, hraje ve fotografii jen malou roli.

-
- ▶ *Vysoko nad řekou East River v New York City jsem musel se svým fotoaparátem a stativem čelit silnému větru. Výhled byl úžasný a já měl skoro pocit, že jsem v orlím hnízdě. Nicméně vodní masa East River vypadala příliš potemněle a vizuálně nezajímavě. Při následném zpracování této fotografie jsem však tyto tmavé oblasti řeky vylepšil pomocí selektivního přeexponování odrazů světla na hladině, čímž jsem dodal fotografii veselý a malebný nádech.*

24mm, 25 sekund při f/7,1 a ISO 200, s použitím stativu.

Všechno začíná u vrstvy

Tak si to trochu zrekapitulujme. Začal jsem tím, že jsem si uvědomil, že fotografii nelze pořizovat za tmy nebo že nelze fotit neosvětlené předměty, protože expozice ve skutečnosti nezachycuje samotné předměty, ale světlo, které je od nich vyzařováno nebo odráženo (viz strana 27).

Jakmile pochopíte, že v jistém významném smyslu je předmětem každé fotografie samo světlo, pak si začnete uvědomovat naléhavost vnímání smyslu vzorů světla – a absence světla – které utvářejí každou fotografii.

Pečlivé pozorování těchto vzorů je základem podmanivých kompozic při pořizování snímků. Kromě samotné expozice znamená vylepšení digitální fotografie při následném zpracování také vylepšení těchto vzorů a odhalení vnitřní soudržnosti těchto vzorů světla. Pokud jste šikovní – nebo máte štěstí – může být tato soudržnost ve vašich fotografiích od začátku,

◀ *Tento pórek je stejně jako další rostliny sestaven z vrstev. Pohled na této fotografii je příčný řez, který vrstvy jasně odhaluje. Nicméně shora byste viděli pouze jednu vrstvu. Navíc pórek je ze stejného rodu jako cibule a tyto rostliny se vyznačují určitým stupněm průhlednosti. Pokud by byla vrchní vrstva póru průhledná nebo odstraněna, byly by vidět vrstvy pod ní. Podobným způsobem pak fungují i vrstvy ve Photoshopu.*

Mimochodem tento rozříznutý pórek jsem ukradl ženě z kuchyně, když vařila polévku. Když se ho moje žena poté opět zmocnila a přidala ho do polévky, ukázalo se, že je i velmi chutný.

40 mm makroobjektiv, 2,5 sekundy na f/29 a ISO 100, ze stativu

ale pro někoho, kdo není zběhlý v umění digitálního fotografa, nemusí být zcela zřejmá.

Porozumí-li digitální fotograf možnostem manipulace světla při následném zpracování snímků, ovlivní ho to už při samotném pořizování snímků, neboť pak bude moci rozumně využívat světelných vzorů, které budou následně potřebovat trochu „poupravit“, aby se tyto vzory projevíly.

Koncepční přístup je platný u všech druhů fotografie, ať už rádi fotíte krajinky, květiny nebo portréty.

Aby se však stala z představy realita, budete potřebovat lešení v podobě následné úpravy snímků. A jak se ukazuje, takovéto lešení je snadno dostupné a začíná u vrstvy.

Vrstvu si můžete představit jako průsvitnou fólii, na kterou nebo pod kterou se pokládají obrázky, části obrázků nebo obrazové efekty. Vrstvy byly součástí Photoshopu už od roku 1994 a jsou také nedílnou součástí většiny kvalitních programů na úpravu obrázků.

Pokaždé, když ve Photoshopu otevřete nějakou fotografii, stane se vrstvou. Dokumenty Photoshopu se skládají z vrstev, které jsou na sebe naskládány. To, co mi na konci zůstane ve Photoshopu po zpracování obrázku (předtím, než si ho vytisknu), je hromádka vrstev, které jsem si precizně poskládal. Technicky vzato je třeba tyto vrstvy sloučit do jedné – zredukovat jejich počet na jedinou spojenou vrstvu – než budeme moci obrázek reprodukovat nebo vytisknout.

Vrstva Photoshopu může mít doslova stovky vlastností – významů, charakteristik – které lze nastavit. Mým plánem v knize *Skrytá síla Photoshopu* je snažit se to podat jednoduše. Abyste pochopili, jak vrstvy fungují, opravdu nemusíte o žádné z těchto charakteristik nic vědět. Pár věcí však na začátek o vrstvách Photoshopu přece jen vědět potřebujete.

Když ve Photoshopu poprvé otevřete nějaký obrázek, tento obrázek se v dokumentu Photoshopu stane automaticky jakýmsi zvláštním druhem vrstvy. Tomuto zvláštnímu druhu vrstvy se říká *Pozadí (Background)* a takto je i označena v panelu Vrstvy (Layers) [pokud panel Vrstvy (Layers) nevidíte, stiskněte klávesu F7].

Vrstvy pozadí je možné snadno převést na normální vrstvy výběrem příkazu Vrstva (Layer) ► Nová (New) ► Vrstva z pozadí (Layer from Background).

Jednou z důležitých vlastností vrstev Photoshopu je nastavení *Krytí (Opacity)* vrstvy, které ovládá průsvitnost dané vrstvy. Například při nastavení 100% krytí není vrstva vůbec průsvitná, při 0% krytí je zcela průsvitná a při 50% krytí je průsvitná z 50 %.

Jak už jsem poznamenal, dokumenty Photoshopu se skládají z hromádky vrstev. Když ve Photoshopu otevřete nějakou fotografii, stane se v této hromádce spodní vrstvou nazvanou Pozadí (Background). Z obrázků napravo si můžete udělat představu o tom, jak taková hromádka vrstev funguje. Část hromádky vrstev nacházející se v panelu Vrstvy (Layers), kterou jsem použil k vytvoření obrázku kola auta značky Jaguar, můžete vidět i na stranách 36–37.

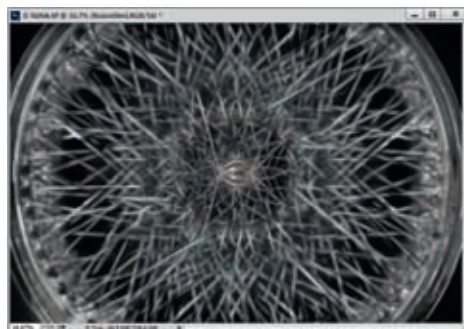
Zamyšlení

Co uvidíte v okně s obrázkem, bude-li horní vrstva v seznamu vrstev průsvitná, protože bude mít nižší než 100% krytí?

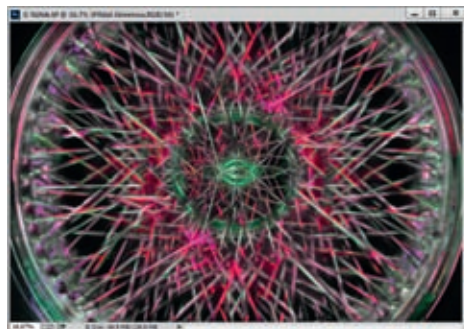
Níže můžete vidět panel Vrstvy (Layers), na kterém jsou vidět čtyři vrstvy: vrstva „Pozadí“ (Background) na spodní pozici v seznamu vrstev, vrstva „Přidat modrou“, vrstva „Přidat červenou“ a úplně nahoře pak vrstva „Rozostření“.

Miniatura obrázku nám pak poskytuje rychlý náhled každé vrstvy.

Vrstva „Pozadí“ (Background) je zvýrazněna modrou barvou, protože je právě vybraná. Když je nějaká vrstva vybraná, stává se *aktivní* vrstvou – to znamená, že veškeré úpravy, například malování, se aplikují na tuto vrstvu.

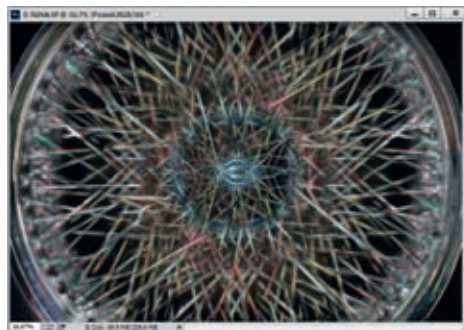
Vrstva „Rozostření“ se v seznamu vrstev nachází až nahoře.

Vrstva „Přidat červenou“, druhá odshora v seznamu vrstev.

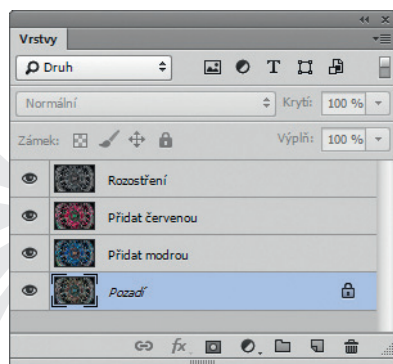

Toto je vrstva „Přidat modrou“, která je v seznamu vrstev třetí odshora.

Toto je vrstva Pozadí (Background), která se v seznamu vrstev nachází až úplně dole.

Je dobrým obecným pravidlem si jednotlivé vrstvy vždy nějak smysluplně pojmenovat. Díky tomu si pak, až se později vrátíte ke své práci na obrázku, snadno vzpomenete, co má ta která vrstva na svědomí.

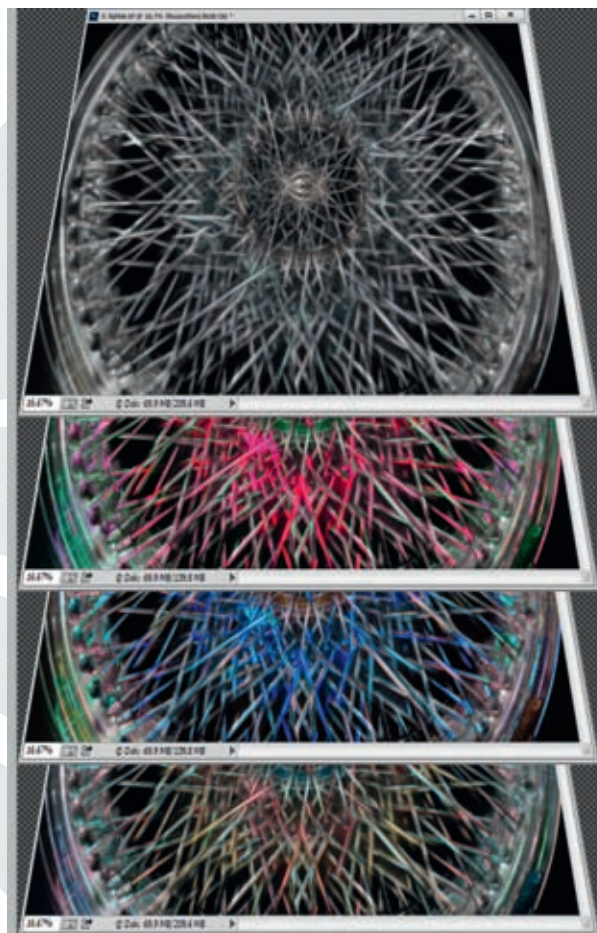

V levé horní části panelu Vrstvy (Layers) najdete rozbalovací nabídku Režim prolnutí (Blending Mode). Ve výchozím stavu je nastaven na hodnotu Normální (Normal). (Chcete-li se o účincích jednotlivých režimů prolnutí dozvědět více, nalistujte si strany 71–95.)

Napravo od rozbalovací nabídky Režimy prolnutí (Blending Mode) je posuvník Krytí (Opacity). Výchozím nastavením je hodnota 100 %. Tento posuvník můžete použít k úpravě toho, jak průhledná nebo neprůhledná konkrétní vrstva bude. Vyberte vrstvu a přetáhněte posuvník doleva, čímž průhlednost vrstvy snížíte.

Malá ikonka oka nalevo vedle každé vrstvy značí, že všechny vrstvy jsou viditelné. Pokud na oko kliknete, příslušná vrstva se skryje.

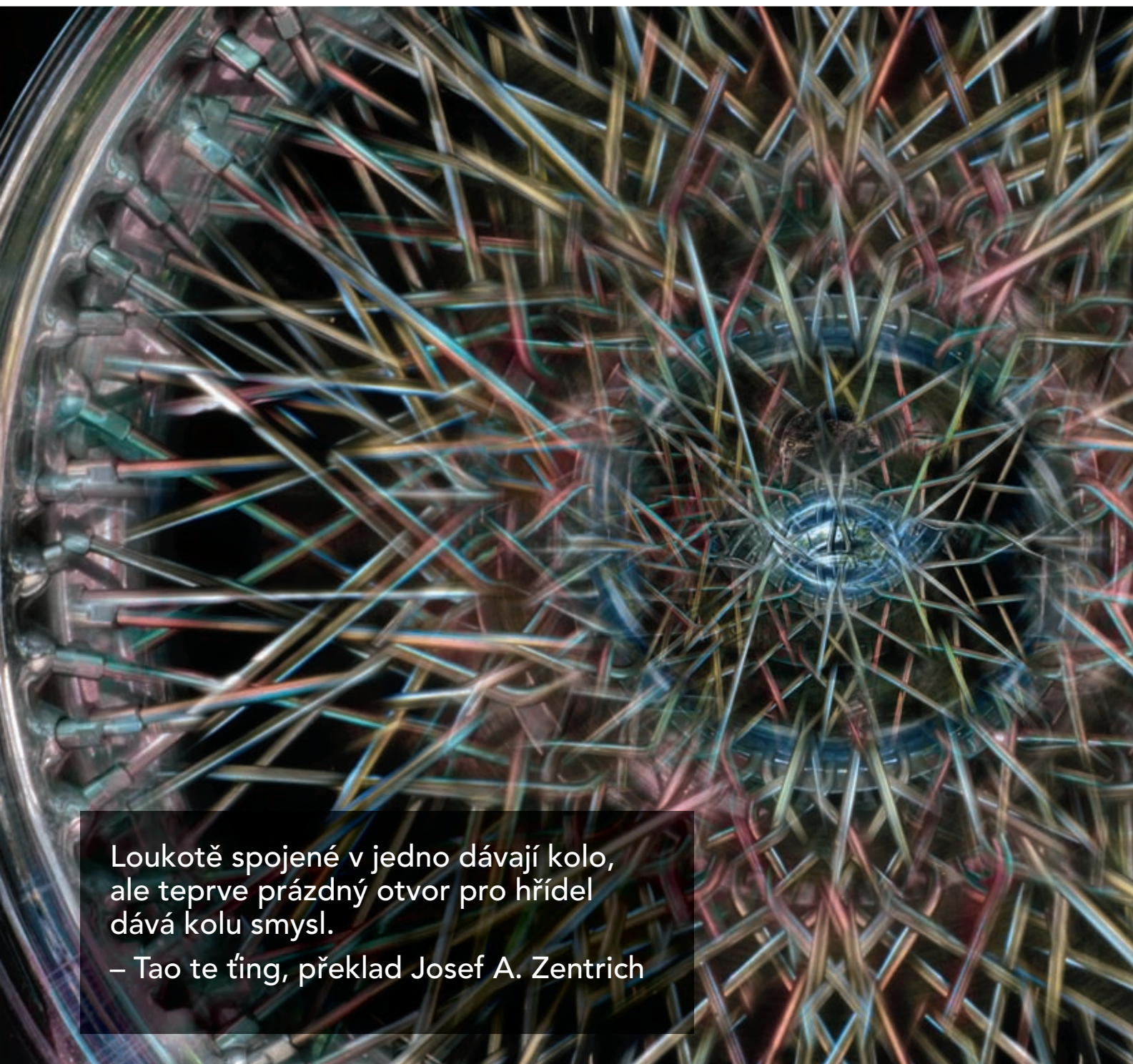
Je snadné si splést skryté vrstvy pomocí oka s průhledností vrstvy nastavovanou pomocí posuvníku Krytí (Opacity). Oba tyto ovládací prvky jsou však diametrálně *odlišné*. Když pomocí oka nějakou vrstvu skryjete, přestane být dostupná pro úpravy a stane se *neaktivní* (přestože bude stále v seznamu vrstev). Nelze na ni malovat nebo něco kopírovat ani ji vy-

brat a neobjeví se ani ve výsledném obrázku. Když na druhou stranu uděláte některou vrstvu průhlednou pomocí posuvníku Krytí (Opacity), tato vrstva bude pořád aktivní. Můžete na ni malovat a podle libosti ji také upravovat – a za předpokladu, že není úplně průhledná, se také zobrazí ve výsledném obrázku.

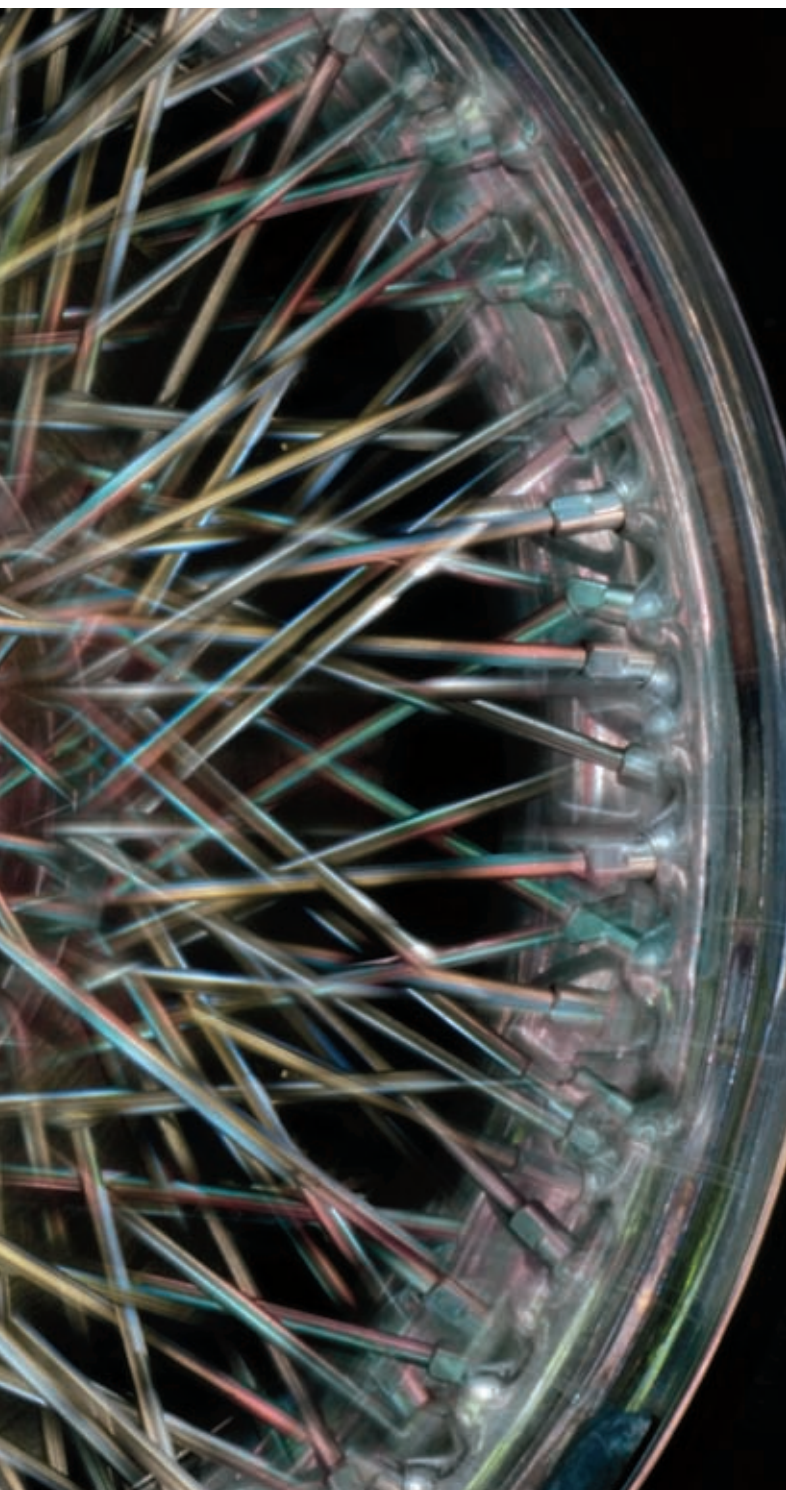
Zamyšlení

Mistr Yoda říká: „Udělat. Nebo neudělat. Není zkusit.“ Vrhňte se do toho. Nezdružujte se nějakými ovládacími prvky v panelu Vrstvy (Layers). Člověk se učí praxí, zkušenost je nejlepší učitel.

Loukotě spojené v jedno dávají kolo,
ale teprve prázdný otvor pro hřídel
dává kolu smysl.

– Tao te ťing, překlad Josef A. Zentrich

Můžete si myslet, že smyslem hromádky vrstev je kontrolovat, které části různých vrstev se v konečném obrázku použijí; například já jsem vytvořil složený obraz, na kterém bylo jako součást krajiny i slunce, přestože původně tam žádné slunce nebylo. Vrstvy se dají samozřejmě používat i tímto způsobem, jako součást kompoziční techniky – ale jakožto jediná klíčová funkce Photoshopu se dají používat i mnoha jinými způsoby. Kompozitní fotografie, pomocí níž se dá vytvořit „neskutečný“ obraz, je velkým tématem sama o sobě, a tak se jí v knize *Skrytá síla Photoshopu* nebudu zvlášť věnovat, protože na toto téma existují jiné knihy (viz oddíl Poznámky na straně 188).

Nejlepší způsob, jak se dívat na hromádku vrstev, je odshora dolů. Pokud má vrstva, která se v seznamu nachází úplně nahoře, dohromady 100% krytí (a má normální režim prolnutí), pak je obrázek tvořen výhradně jen touto horní vrstvou. V tomto případě můžete klidně odstranit všechny ostatní vrstvy pod touto horní vrstvou, aniž by to mělo nějaký vliv na vzhled obrázku.

◀ *Tento snímek kola starého Jaguara jsem nafotil na příjezdové cestě jednoho sběratele klasických automobilů. Když jsem se na tuto fotografii podíval na svém počítači, rozhodl jsem se, že paprsky v tomto zapleteném kole potřebují přidat trochu více barvy a také rozmazání z pohybu. Použil jsem mnoho různých vrstev, abych zvýraznil barvu a dodal tomu nádech rozmazání; některé z těchto vrstev můžete vidět v panelu Vrstvy na stranách 34–35.*

85mm, 4/5 sekundy při f/45 a ISO 100, s použitím stativu.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.